

WAT ALS WE NIET IN DEZE CRISIS ZATEN?

Simone Beerepoot

COLUMN

We zitten in de ‘coronacrisis’. Maar stel nu eens dat die er niet was gekomen. Dan zouden we ons leven leiden volgens de gebruikelijke patronen. De zorgprofessionals zouden nog strijden voor erkenning, en ‘huidhonger’ was nog steeds een exclusief begrip voor singles. Pubers konden als vanzelfsprekend hun energie kwijt op school, met sport en andere activiteiten – in plaats van hun ouders dwars te zitten. We zouden invulling kunnen geven aan onze menselijke behoefte om samen te werken en te leven.

Maar nu, in onze ‘nieuwe’ werkelijkheid, is dat alles niet langer vanzelfsprekend. Is dat erg? Volgens mij niet. Toegegeven, dat kan mijn optimistische aard zijn; ik zie graag kansen. Ik bedoel daarmee niet te zeggen dat ik de huidige coronacrisis één groot cadeau vind. Het virus doodt, vereenzaamt mensen en legt de economie plat. Zelf ervoer ik recentelijk, en op indringende wijze, de verdrietige gevolgen van de coronamaatregelen toen ik afscheid moest nemen van mijn geliefde moeder. Het was een keihard gelag dat weinigen bij de uitvaart mochten zijn. Een niet terug te draaien extra sombere ervaring. Ik besloot dit te accepteren zoals het is, en het leven weer op te pakken, met de juiste veerkracht.

En toch ... ik vraag me af of deze crisis *echt* zo ongewenst is. Het zou zomaar onze wijze van leven voorgoed kunnen veranderen. Zeker nu positieve gevolgen voorzichtig zichtbaarder worden: schonere lucht, efficiëntere werkoverleggen, nieuwe (belangeloze) vormen van samenwerking, hechtere familiebanden, meer ruimte in de supermarkt, gelegenheid tot reflectie.

In tijden van crisis ontdek je wie je ware vrienden

zijn, wordt wel gezegd. Dan zijn die ‘ware vrienden’ hopelijk wel de vrienden die je jezelf had toegewenst. Zo is het ook met de veranderingen die deze crisis brengt. Stel dat deze overwegend positief blijken te zijn. Had je die dan gewenst? En hoe kun je daar nu al invloed op uitoefenen? Dat is een vraag voor velen, en slechts weinigen weten het antwoord al. Ik stel me die vraag ook. Het vervult mij met vertrouwen dat er mensen en denkmodellen zijn die helpen om tot antwoorden te komen. Los van ingesleten denkpatronen, met een open vizier.

Ruim tien jaar geleden bedacht en onderzocht Otto Scharner al in zijn boek over ‘Theory U’ hoe we samen tot nieuwe oplossingen en mogelijke acties kunnen komen. Zijn ‘Theorie U’ benut de creatieve kracht en intuïtie van elk individu. Ook in deze tijd een inspirerende, menselijke weg naar nieuwe verbeteringen. In jouw leven en jouw organisatie. Grijp de kans om richting te geven aan de verbeteringen die je wilt zien. Ik vertrouw dat ieders verbetervermogen het verschil gaat maken. En als dat lukt? Dan creëer je samen een andere werkelijkheid. Ik wens je veel intuïtieve wijsheid en creatieve inzichten toe.

Simone Beerepoot (simone@nomadsofchange.com) is *Organizational Change & Development Leader*.

Zelf een column schrijven? Deze column wisselt per nummer van auteur. Mail naar hoofredactie@hmr.nl